

Seminar med oplæg og samtale

Skriftemålet: Joh 20,23

Hvor svært! Og hvor godt!

Skriftemålet gør tilgivelsen er lige så virkelig, som vores ulydighed, synd og skyld. Den synd og skyld, som plager dig, vil Gud tilgive dig helt personligt.

Her er hjælp til, at vi ikke gemmer os og bliver ensomme med det, vi har gjort forkert, men lever åbent overfor Gud og hinanden.

Men det kan være svært. Når man har svigtet, er der en tilbøjelighed til at gemme sig og skjule det. Men da gør det ondt ... for man har bærer jo på skylden ... og man bliver ensom.

Men det er også godt. Godt at blive tilgivet og mærke kærligheden og fællesskabet med Gud, som jeg vanærede, og det menneske, jeg har gjort ondt.

Klippe-grunden: Guds Søn, Jesus, døde for vore synder!
Tilgivelsen er det vigtigste i kirken og den kristne menighed.

I den kristne menighed kan præsten på Guds vegne tilgive synden og trøste og vejlede. Og kristne kan hjælpe og støtte hinanden.

GUDS ORD

Matthæus 16,15-19: Da disciplene havde fået troen på, at Jesus var Messias og Guds Søn, gav han dem tilgivelsen, som de kunne hjælpe hinanden og andre med.

Matthæus 18,12-20: Når et menneske farer vild, har det brug for at blive fundet. Når vi gør ondt mod andre og bryder Guds plan med os, behøver vi hjælp: både advarsel og tilgivelse.

Johannes 20,19-23: Da disciplene havde mistet troen, kom Jesus med fred og håb og tilgivelse

Sammenfattet og forklaret i Den lutherske Bekendelsen

Lille Katekismus: *Hvad er skriftemålet?* Skriftemålet omfatter to dele. For det første, at man bekender synderne; for det andet, at man modtager absolutionen eller tilgivelsen fra skriftefaderen som fra Gud selv og ikke tvivler på den, men fast tror, at synderne dermed er tilgivet for Gud i Himmelen.

Hvilke synder skal man da skrifte? Over for Gud skal man påtage sig skyld for alle synder, også dem, vi ikke kender, således som vi gør i Fadervor. Men over for skriftefaderen skal vi kun bekende de synder, som vi ved af og føler i hjertet.

Den Augsburgske Bekendelse: 11: *Om skriftemålet lærer de, at det private skriftemål med afløsning bør bevares i menighederne, skønt opregning af alle forseelser i skriftemålet ikke er nødvendig. Det er nemlig umuligt, i henhold til salmen: »Hvo mærker selv, at han fejler?», Salme 19,13.*

Og uddybningen i artikel 25 taler om praksis, hvordan det gøres i kirken:

25: *Skriftemålet er ikke afskaffet i vore menigheder. Herrens legeme plejer nemlig ikke at rækkes til andre end dem, der forud er udspurgt og har fået afløsning. Og folket belæres på det omhyggeligste om troen på afløsningen, hvorom der før disse tider herskede dyb tavshed; Mennesker belæres om at sætte afløsningen meget højt, for den er Guds stemme og forkyndes på Guds befaling. Nøglemagten prises og der mindes om, hvor megen trøst afløsningen bringer forskrækkede samvittigheder, og at Gud fordrer tro, så vi tror afløsningen, som om det var Guds egen røst, der lød fra himlen, og at den tro virkelig får og modtager syndernes forladelse.*

KIRKEORDNING I FOLKEKIRKEN

1. Skriftemål er en kirkelig handling, som består i aflæggelse af syndsbeholdelse for præsten og efterfølgende absolution (tilsige af syndsforladelse) eller afløsning, som det også kaldes.

Det private eller -lønlige skriftemål, blev ikke afskaffet ved reformationen, men opretholdtes nærmest som en forberedelse til nadveren. Det indtager - navnlig i sammenligning med tidligere tider - en meget beskeden plads i kirken. Dog er det ikke helt gået af brug, og folkekirkens medlemmer må derfor fremdeles kunne henvende sig til deres præst (eller tilkalde ham, hvis de er syge e. lign.) for at få skriftemål.

Præsten har i så fald pligt til at lytte til vedkommende og eventuelt give absolution (tilgivelse).

Præsterne har i særlig grad tavshedspligt med hensyn til, hvad der betros dem under lønligt skriftemål.

I stedet for enkeltmandsskriftemålet anvendes nu mest fælles skriftemål forud for gudstjenesten eller umiddelbart forud for nadveren i kirken, hvori medlemmer af menigheden, som ønsker at modtage nadveren, deltager. Dette fælles eller almindelige skriftemål består i, at præsten - eventuelt efter en skrifteale - aflægger syndsbeholdelse på menighedens vegne og derefter meddeler deltagerne i skriftemålet absolution. De her omhandlede skriftemål skal holdes i kirken, eventuelt i sakristiet, hvis der findes et sådant. Deltagelse i skriftemålet er ikke længere nogen nødvendighed for at kunne deltage i nadveren.

Psalm 32 ¹ Maskil af David.

Salig den, hvis overtrædelser er tilgivet, og hvis synder er blevet skjult; ² saligt det menneske, som Herren ikke tilregner skyld, og i hvis sind der ikke er svig.

BITTER ERFARING:

³ Da jeg tav, sygnede min krop hen, mens jeg stønnede dagen lang. ⁴ For dag og nat lå din hånd tungt på mig, min livskraft svandt ind i sommerens hede. Sela.

GLÆDELIG ERFARING:

⁵ Min synd bekendte jeg for dig, og jeg skjulte ikke min skyld. Jeg sagde: Jeg vil bekende mine overtrædelser for Herren, og du tilgav min syndeskyld. Sela.

VEJLEDNING:

⁶ Derfor beder alle fromme til dig, når du er at finde. Bruser de vældige vande frem, skal de ikke nå dem.

JEG GØR DET SELV OG GIVER DIG DENNE UNDERVISNING:

⁷ Hos dig søger jeg skjul, du beskytter mig mod trængsel; du lader jubel over min redning lyde omkring mig. Sela

Til samtale

Vers 3-4: Hvorfor det er bittert at benægte sin skyld og synd overfor mennesker og overfor Gud? Hvad gør det ved os?

Vers 5: Hvad skal der til for at få os til at bekende synd for Gud? (Overvej, hvordan profeten Natan hjalp David).

Vers 5: Hvorfor tilgiver Gud dig? Og gør han det betingelsesløst?

vers 7: Overvej, hvordan det at bekende sin synd og få tilgivelse er at søge skjul.

Det "fælles skriftemål"

1. *Er det svært? Hvordan kan det være svært?*
2. *Hvad er din glæde ved at gå til det fælles skriftemål?*

Det «private eller lønlige skriftemål»

Gud givet os også denne mulighed for at modtage tilgivelse, fordi synden, overtrædelserne, skaden, skylden er VIRKELIG (og det ved vi, når vi er ramt); og tilgivelsen bliver lige så virkelig – TIL MIG.

3. *Hvorfor kan det være svært at gå til lønlige skriftemål?*
4. *Hvilken glæde kan det give os?*

VIGTIGT: *Det er ikke givet som en pinebænk, men som en hjælp til at tro på tilgivelsen, vi har fået i Kristus.*

Svært for den, der bekender:

- Svært at fortælle til et andet menneske.
- Er det nødvendigt? Nej. Men det kan være til hjælp!

Svært for den, som hører på syndsbekendelsen.

- Hvem er dog jeg, at jeg skal høre på det? Og hvem er jeg, at jeg kan tilgive det?
- Hvordan kan nogen have ønske om at jeg skal høre og tilgive?

Men også godt!

Godt for den, som bekender sine synder:

- Godt at få det tunge og umulige fortalt til et andet menneske, som Gud har givet mig lov at sige det til
- Godt at Kristus døde for mine synder – også netop for denne synd – konkret tilgivelse.

Godt for den, som lytter til syndsbekendelsen og tilgiver i Jesu sted:

- Kan tjene med glæde og henvise til Jesus død for dine synder!
- Kan give vejledning og trøster med Guds ord i en svær situation.

Godt, at der er tavshedspligt Hvad hjælper os til at indrømme?

Syndsbekendelse og tilgivelse LSB 2006 version 3.

P: I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. (*Matt 28,19*).

M: **Amen**

P: Elskede i HERREN. Lad os træde frem og af hjertet bekende vore synder for Gud, vor Fader, idet vi beder ham om at tilgive os. (*Hebr 10,22*)

P: Vor hjælp kommer fra Herren.

M: **Himlens og jordens skaber** (*Salme 124*)

P: Jeg sagde: Jeg vil bekende mine overtrædelser for Herren.

M: **Og du tilgav mig min syndeskyld!** (*Salme 32,5*)

Kære Herre Gud! Jeg er et fattigt syndigt menneske, / og har mange gange krænket dig / med tanker, ord og gerninger / og er uden undskyldning. // Men jeg tror på din énbårne Søn, Jesus Kristus, / som har lidt døden for at frelse mig, / og beder dig, / at du for hans skyld / vil tilgive mig alle mine synder. // Og giv mig din Helligånd, at jeg kan tro syndsforladelsens ord. / Giv mig vilje og ønske til at flygte fra al synd / og lade din hellige og frelsende vilje råde i alle ting. / Herre, forbarm dig over mig! Amen.

P: Gud, den Almægtige, har i sin barmhjertighed givet sin Søn til at dø for jer, og for hans skyld tilgiver han jer alle jeres synder. Som en kaldet og ordineret Kristi tjener og med den magt og myndighed, han har givet, tilgiver jeg jer alle jeres synder i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Amen. (*Joh 20,19-23*)